

formirane crkvene pokrajine: Hrvatsko-slavonska i Vrhbosanska. Odredbom naime čl. 2 Srpskoga konkordata od g. 1914 osnovana je »jedna crkvena pokrajina, koja se sastoji iz Arhiepiskopije Beogradske sa sjedištem u prijestonici, čija oblast obuhvaća granice Srbije prije ugovora o miru Londonskog i Bukureškog od god. 1913 i iz sufraganske Skopske Episkopije sa sjedištem u Skoplju, koja obuhvaća novo oslobođene krajeve prelazeći iz nadležnosti Propagande u redovnu upravu.« Nije dakle posve ispravno, kada se (na str. 17) kaže, da su u sklop Jugoslavije u cijelosti ušle kao dijeceze, koje nijesu spadale nijednoj crkvenoj pokrajini: Beogradska nadbiskupija i Skopljska biskupija.

Oprema knjige je dobra i solidna, tisak čist i pregledan. Priložena Crkvena karta Jugoslavije zadovoljava, ali bi se moglo zaželiti da u drugom izdanju bude u nešto većem mjerilu i u bojama. **Dr. Fr. Herman.**

**Fra Karlo Karin, Redovničke župe i župnici redovnici prema sadašnjem crkvenom pravu.** Zagreb 1939, tisak Narodne Prosvjete, Naklada piščeva, 8<sup>o</sup>, str. 156; cij. Din 40.—

Ovom disertacijom, koju je fra Karlo Karin podnio Teološkom Fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, pisac nije samo zadovoljio zahtjevu fakultetske uredbe o polaganju strogog ispita za postignuće doktorskog naslova, nego je osim toga obogatio našu kanonističku literaturu doista lijepim, preglednim i vrijednim djelom. Koliko god je obilna literatura o redovničkom pravu i literatura o župničkom pravu, nije dosad u značajnijem sistematskom djelu bilo sabrano sadašnje pravo o redovničkim župama i župnicima-redovnicima. Zato je bila sretna zamisao, kada je ova tema obrađena zasebno i sustavno, te tako obzirom na velik broj redovničkih župa u našoj državi udovoljeno bez sumnje velikoj praktičnoj potrebi.

Pisac si je postavio za zadaću: iznijeti i protumačiti u sistematskoj cjelini zakonske norme sadašnjeg prava o redovničkim župama te o redovnicima u dušobrižničkim službama. Ovu zadaću pisac je s uspjehom riješio u šest poglavlja.

U prvom je poglavlju izložen odnos dušobrižničke službe prema redovničkom staležu. Ovdje pisac kratko i jasno tumači pojam dušobrižništva i župe uopće, a redovničke napose. Zatim je govor o spojivosti dušobrižničke službe s redovničkim staležem i o stanovištu kanonskog prava prema vršenju župske službe sa strane redovnika. U drugom poglavlju pisac govori o redovničkim župama u osam paragrafa, i to: o postanku, diobi, ujedinjenju, razgraničenju i prenosu sjela, zatim o ukidanju, podjeljivanju redovničkih župa, te o njihovoj imovini i upravi. Treće poglavlje govori o redovničkim župskim crkvama, njihovom pravnom značaju, gradnji, obnovi, upravi imovine, zatim o posveti i blagoslovu, te konačno o zvonima i vizitaciji redovničkih župskih crkava sa strane mjesnog ordinarijata. Četvrto poglavlje posvećeno je redovnicima kao dušobrižnicima u raznim vrstama dušobrižničkih služba. Peto poglavlje govori o pravnom položaju redovnika u dušobrižničkoj službi, o njihovoj podložnosti, kako mjesnom ordinariju,

tako redovničkom poglavaru. Šesto poglavlje nabraja posebne dužnosti i prava redovnika-dušobrižnika: podjeljivanje sakramenata, služba Božja, zakon rezidencije i redovnička disciplina.

U ovih šest poglavlja obuhvaćeno je cijelo župsko pravo, u koliko ono ulazi u redovničko pravo, i u koliko se s njim ukrštava i modificira. Naročitu praktičnu vrijednost ima drugo i treće poglavlje, koje se osim toga odlikuje jasnoćom i preciznošću, bez preobilnog pripovijedanja, a opet obrađeno iscrpno i potpuno.

Pred uvod je pisac stavio opsežnu bibliografiju, kojom se služio, nekih 26 izvora i 100 djela iz literature, što bez sumnje povećava vrijednost knjige. Na koncu su u dodatku navedene redovničke župe u biskupijama Jugoslavije, nakon čega slijedi kazalo imena i kanona te sadržaj knjige.

Dakako, kao što ima svako ljudsko djelo izvjesnih nesavršenosti i nedostataka, tako i ovo. Međutim u poredbi s pozitivnim stranama ovog djela, sve omaške iščezavaju, i ne bih bio pravedan, kada bih u ovako kratkom prikazu njima posvetio, osim ove općenite primjedbe, nešto više prostora. Vanjska je oprema knjige vrlo ukusna, a tisak prvorazredan.

**Prof. dr. I. Rogić.**

#### UREDNIŠTVO JE PRIMILO :

- P. Corsi, Zaštita materinstva i djece u Italiji, preveo Luka Perinić, Zagreb 1939, 8°, str. 72, cij. Din 25.—.
- L. de Grandmaison et J. de Tonquedec, La Théosophie et l'Anthroposophie, Paris 1939, 8°, str. 191, cij. Fr. 15.—.
- G. Lakota, episkop, Tri sinodi peremiski i eparhijalni postanovi valjanski, v. 17—19, Peremišl 1939, 8°, str. 178.
- E. Masure, Comment prendre part au Sacrifice de la Messe, Paris 1939, 8°, str. 48, cij. broš. Fr. 3.50.
- F. B. Dr. Polonijo, Kroz Šibenik grad i okolicu stopama bl. Nikole Tavelića. Prigodom 50-godišnjice njegova poblaženja 1889—6/VI—1939. Izd. Sv. Frane u Šibeniku 1939, 8°, str. 48, cij. Din 5.—.
- M. Rast, Theologia naturalis in usum scholarum. XIV-245 p. Friburgi Brisgoviae, Herder, 1939.
- Uspomena na euharistijski kongres u Jastrebarskom, 12. i 13. VIII. 1939. Povijest župa i crkvi jastrebarskog dekanata. Zagreb 1939, 8°, str. 61, cij. Din 3.—.